Den 7. oktober 2015 blev i sag nr. 88219:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i forbindelse med 4 hændelser, hvor han har lidt psykisk og fysisk skade.

Selskabet har vedrørende hændelsen den 8/6 2011 udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 10 %, hvilket svarer til Arbejdsskadestyrelsens fastsættelse af méngraden vedrørende denne hændelse isoleret set. For så vidt angår hændelserne den 9/10, 11/10 2010 samt 26/5 2011 har Arbejdsskadestyrelsen samlet vurderet ménet til 5 %, således at de 4 hændelser i alt har medført et mén på 15 %. Selskabet har henvist til, at hver af hændelserne skal vurderes for sig, og at ingen af de 3 sidste hændelser i sig selv har påført klageren et mén på 5 % eller mere.

Arbejdsskadestyrelsen har i sin vurdering af 10/4 2015 vedrørende hændelserne 9/10, 11/10 2010 samt 26/5 2011 begrundet méngraden på 5 % som følger:

> "**Tidligere vurdering**
> Vi har den 31. marts 2014 vurderet følgerne efter alle de fire hændelser til et samlet varigt mén på 15 procent.
>
> **Vurdering af varigt mén**
> Det varige mén er 5 procent
> Vores lægekonsulent med speciale i psykiatri har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] blev den 9. oktober 2010 og den 11. oktober 2010 via sms og direkte per telefon udsat for trusler på livet fra sin kærestes ekskæreste.
- [Klageren] blev den 26. maj 2011 på ny truet på livet i et brev, der var stilet til hans bror, der sad i samme fængsel, som hans kærestes ekskæreste.
- Den 8. juni 2011 opsøgte to mænd [klageren] på sin bopæl, hvor de bankede på døren, og da [klageren] ikke åbnede døren, blev der begået hærværk mod hans bil.
- [Klagerens] kærestes ekskærestes er tidligere straffet for drabsforsøg, røveri og vold og er angiveligt rocker.

Ved vurderingen af det varige mén efter de fire hændelser har vi lagt vægt på, at [klageren] særligt efter den sidste hændelse den 8. juni 2011 pådrog sig følger efter skaden i form af psykiske gener.

Det er vores lægelige vurdering, at størstedelen af [klagerens] aktuelle gener kan henføres til hændelsen den 8. juni 2011. Vi vurderer derfor, at hændelserne den 9. og 11. oktober 2010 samt 26. maj 2011 alene kan begrunde et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent uden for vores vejledende méntabel.

Vi har ikke fundet det lægeligt muligt, at opsplitte disse tre hændelser i enkeltstående hændelser.

Vi vurderer derfor, at hændelserne den 9. og 11. oktober 2010 og den 26. maj 2011 har medført et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent."

Arbejdsskadestyrelsen blev af selskabet anmodet om at foretage en yderligere opdeling af ménet. Styrelsen har som svar herpå i vurdering af 26/5 2015 fastholdt ménet på 5 % for hændelserne 9/10 og 11/10 2010 samt 26/5 2011, idet det af begrundelsen fremgår:

"Sagen har på ny været forelagt for vores lægekonsulent med speciale i psykiatri med jeres bemærkninger og de lægelige oplysninger i sagen.

Vi skal herefter bemærke, at vi har foretaget en lægelig vurdering af den samlede skademekanik inklusiv hændelsen den 8. juni 2011, som [klageren] har været udsat for, og at denne vurdering har medført et samlet varigt mén på 15 procent.

Vi har herefter forsøgt at opdele ménet på de enkelte hændelser ud fra en skønsmæssig vurdering af hændelserne styrkemæssige påvirkning.

Til brug for opdelingen af ménet på de tre første hændelser har vores lægekonsulent lagt vægt på speciallægeerklæringen af 9. marts 2015 udarbejdet af speciallæge i psykiatri …. Vores lægekonsulent har ved vurderingen særligt lagt vægt på afsnittet 'Nuværende lidelse'.
Udfra en lægelig betragtning er det ikke muligt for at foretage en yderligere opdeling af ménet.

Vi bemærker dog, at ingen af de tre hændelser i sig selv kan medføre et varigt mén på 5 procent eller derover.

> Det er herefter fortsat vores vurdering, at det varige mén vedrørende hændelserne af 9. og 11. oktober 2010 og af 26. maj 2011 udgør samlet skønsmæssigt 5 procent."

I brev af 19/6 2015 har selskabet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor henvist til AK 84.423 og AK 82.333.

I klage til nævnet af af 25/6 2015 har klageren krævet yderligere erstatning svarende til en méngrad på 5 % for hændelserne 9/10 og 11/10 2010 samt 26/5 2011 og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Jeg vil godt fremhæve at vurdering af varigt mén skal ses og vurderes ud fra en lægeligt og méngraden er det samme som den medicinske invaliditetsgrad. Pointen er, at der bør lægges vægt på den lægelige vurdering fra ASK og lægekonsulenterne og ikke at Tryg vil have adskilt det varige mén på 5%.
>
> Citat fra Ask vurdering:
>
> 'Ud fra en lægelig betragtning er det ikke muligt for at foretage en yderligere opdeling af ménet. Vi bemærker dog, at ingen af de tre hændelser i sig selv kan medføre et varigt mén på 5 procent eller derover. Det er herefter fortsat vores vurdering, at det varige mén vedrørende hændelserne af 9. og 11. oktober 2010 og af 26. maj 2011 udgør samlet skønsmæssigt 5 procent.'
>
> Uanset hvad, mener jeg, at hændelserne den 9. og 11. oktober 2010 bør betragtes som udløsende 5 %, og disse hændelser kan næppe adskilles. De ligger så tæt på hinanden, at de uanset hvad bør betragtes samlet. Der er desuden tale om alvorlige og sammenlignelige trusler fra den samme person hvor truslerne har spændt over alle dagene. Hvis de kunne adskilles havde udtalesen fra Ask lydt 'mindre end 5%'. ASK har vurderet 5 % der ikke kan skilles ad i tre dele.
>
> Selvom ASK bemærker at de 3 hændelser i sig selv ikke kan medføre et mén på 5% eller der over, så er det ikke det samme som de to tætte trusler på livet d. 9 og 11 oktober ikke kan give 5 % - Igen skal det bemærkes at de ikke lægeligt kan adskilles og må betragtes som udløsende.
>
> Jeg vil heller ikke undlade at bemærke, at Tryg Forsikring A/S har anerkendt samtlige ulykker som værende omfattet af ulykkesbegrebet.
>
> I forhold til udmålingen påberåber de sig en undtagelsesbestemmelse. Sat på spidsen vil det være op til Tryg Forsikring A/S at bevise, at der er grundlag for at anvende en undtagelsesbestemmelse. Den bevisbyrde kan selskabet næppe løfte. Slet ikke set i lyset af, at hændelserne er så nært forbundet både faktuel og tidsmæssigt at de hverken kan eller bør adskilles. Det mener Arbejdsskadestyrelsen heller ikke er muligt, hvorfor undtagelsesbestemmelserne ikke kan anvendes.
>
> De har endda gjort Arbejdsskadestyrelsen opmærksom på principperne bag udmålingen, som skal foretages i overensstemmelser med forsikringsbetingelserne — men kun så langt de rækker.

Jeg mener heller ikke, at undtagelsesbestemmelserne er klart formuleret, således at de på en klar måde undtager specielle tilfælde, som denne sag.

Sagen kan jo ikke sammenlignes med, hvilket er sigtet med bestemmelserne, bl.a. følger efter nakke- og lændeskader, hvor der i forvejen er slidgigt mv.

Ergo skal der ske udmåling og udbetaling svarende til Arbejdsskadestyrelsens udtalelser af 10. april 2015 på 5%. I øvrigt ligger der en bindende aftale som er blevet overholdt på 10 % af Tryg- den bindende aftale med henvisning til anmeldelses mail hvor hændelserne på de 5 % også indgår, er ikke overholdt, jeg skal derfor og bede Ankenævnet kigge på den bindende aftale også — med tilhørende/vedhæftet Word.docx, der blev fremsendt 25-5-2014. I mailen fra Hotmail til deres klage afd. klager jeg også over at det er er tredje gang, at jeg må præcisere datoer."

Selskabet har over for nævnet i brev af 28/7 2015 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

"Efter modtagelse af klagen til Ankenævnet, har vi på ny gennemgået sagen.

Indledningsvis skal det fastslås, at vores kunde har underskrevet en samtykkeerklæring den 25. maj 2014 om, at den vejledende udtalelse vedrørende hændelsen den 8. juni 2011 er bindende for både Tryg og vores kunde. Vores kundes bemærkning i ankenævnsklagen om, at Tryg til trods for samtykkeerklæringen ikke efterlever den vejledende udtalelse vedrørende hændelsen den 8. juni 2011, kan vi ikke genkende, idet vi netop har udbetalt 10 % varigt mén i henhold til denne udtalelse. Samtykkeerklæringen er vedlagt som bilag 14.

Det skal videre bemærkes, at der ikke er underskrevet nogen samtykkeerklæring vedrørende de øvrige 3 hændelser, hvorfor vi ikke er bundet af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og efterfølgende fastholdelses af 26. maj 2015, om at der er et samlet mén på 5 % efter de hændelser, til trods for, at hver enkelt hændelse hver for sig ikke medfører et varigt mén på 5 % eller derover.

Forsikringsbetingelserne
Nedenfor er indsat relevante uddrag fra de på ulykkestidspunkterne gældende forsikringsbetingelser.

'Erstatning ved varigt mén
9.1 Hvad omfatter dækningen
9.1.1 Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt mén (= medicinsk invaliditet) som følge af et ulykkestilfælde.
9.1.4 Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes'

Det følger at ovenstående uddrag, at der fastsættes en méngrad efter et ulykkestilfælde.

Vores kunde har været udsat for 3 hændelser, og der skal derfor fastsættes men efter hver af de tre hændelser.

Ankenævnspraksis
Til sammenligning skal vi henvise til AK82.333. hvor en kunde havde et samlet varigt mén på 20 % ifølge Arbejdsskadestyrelsen. Til trods for dette vurderede Arbejdsskadestyrel-

sen, at ingen af de 4 episoder (vold og trusler om vold) i sig selv havde udløst et varigt mén på 5 % eller derover. Det forhold, at Arbejdsskadestyrelsen havde vurderet, at de 4 episoder over et 3-årigt forløb havde givet kunden gener svarende til en méngrad på 20 %, kunne ifølge Ankenævnet ikke føre til et andet resultat, da ulykkesforsikringen ikke dækker varige følger, der skyldes belastninger over et tidsrum.

I en næsten identisk kendelse AK84.423 kom nævnets flertal frem til, at selv om Arbejdsskadestyrelsen fordelte det samlede varige mén på 20 % med 5-8 % på hver af tre episoder, så vurderer nævnet, at generne var kommet over længere tid, hvorfor selskabet ikke skulle udbetale erstatning for nogen af hændelserne.

Begge kendelser er vedlagt som henholdsvis bilag 15 og 16.

Konklusion
På baggrund af vores ovenstående gennemgang af sagens akter, herunder forsikringsbetingelser og kendelserne fra Ankenævnet må vi fastholde vores tidligere afgørelse.

Ulykkesforsikringen dækker enkeltstående ulykkestilfælde, og eventuelt varigt mén som følge af et ulykkestilfælde. Således er flere ulykkestilfælde, der over tid fører til et varigt mén ikke dækket af ulykkesforsikringen, medmindre de hver især udløser et varigt mén på 5 % eller derover.

Der er endvidere ved vores vurdering af sagen lagt vægt på, at der ikke er underskrevet en samtykkeerklæring om, at en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen er bindende, for så vidt angår hændelserne den 9. og 11. oktober 2010 og 26. maj 2011.

Både vores rådgivende psykiater og Arbejdsskadestyrelsen har ved deres fastholdelse den 26. maj 2015 af deres vejledende udtalelse har vurderet, at ingen af de tre hændelser den 9. og 11. oktober 2010 og 26. maj 2011 i sig selv kan medføre et varigt mén på 5% eller derover.

Vi kan derfor ikke tilbyde at betale erstatning for de 3 hændelser ud fra en samlet vurdering af méngraden."

Klageren har som reaktion herpå i mail af 3/8 2015 til nævnet anført:

"Jeg vil gerne bemærke, at der netop ligger underskrift i bindende aftale der gælder alle hændelser, idet der er tilknyttet bilag i underskriftens aftale, som Tryg ikke forholder sig til."

Selskabet har afslutningsvis i brev af 6/8 2015 fastholdt sin afgørelse, idet det er anført:

"Vi har modtaget Ankenævnets brev af 3. august 2015 vedlagt kopi af kundens mail af 3. august 2015 til nævnet.

Til kundens mail bemærkes det, at det fortsat er vores vurdering, at der er underskrevet en samtykkeerklæring vedrørende hændelsen den 8. juni 2011, men ikke de tre øvrige hændelser.
Selvom dette måtte antages at være tilfældet, har kunden været fuldt ud bekendt med, at vi har bedt Arbejdsskadestyrelsen om en individuel vurdering af det varige mén efter hvert enkelt af de fire hændelse/ulykkestilfælde, hvilket er fremgået af vores brev af 23. juni

2014 til kunden, og vores brev af 27. juni 2014 til Arbejdsskadestyrelsen, som kunden modtog kopi af samme dato.

Det fremgår bl.a. af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 26. maj 2015 vedrørende de tre ulykkestilfælde den 9. oktober 2010, 11. oktober 2010 og 26. maj 2011, at '...ingen af de tre hændelser i sig selv kan medføre et varigt mén på 5 % eller derover.'

Klageren har den 25/5 2014 underskrevet og returneret en samtykkeerklæring vedrørende en for begge parter bindende forelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Af erklæringen fremgår (navn og sted er anonymiseret af nævnet):

SAMTYKKEERKLÆRING

8-6-2011

Undertegnede, [redacted], erklærer mig indforstået med, at sagen vedrørende ulykkestilfældet den ~~6. juni~~ 2011 bliver behandlet af Arbejdsskadestyrelsen.

Henvisning til Anmeldelse nr.

Jeg erklærer mig samtidig indforstået med, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er bindende for mig og Tryg.

....., den 25 Maj - 2014

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**
2.1
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.
2.2
Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
9.1 Hvad omfatter dækningen
9.1.1
Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt mén (=medicinsk invaliditet) som følge af et ulykkestilfælde.
…
9.1.4
Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes."

Nævnet udtaler:

Arbejdsskadestyrelsen har vurderet, at ingen af hændelserne den 9/10 2010, 11/10 2010 og 26/5 2011 i sig selv har medført gener svarende til en méngrad på mindst 5 %.

Nævnet finder ikke grundlag for at foretage en anden vurdering af méngraden end den, der er kommet til udtryk i Arbejdsskadestyrelsens vurderinger. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse, som også findes at være i overensstemmelse med hidtidig ankenævnspraksis.

At Arbejdsskadestyrelsen har vurderet, at de tre enkeltstående hændelser samlet set har givet klageren gener svarende til en méngrad på 5 %, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand